

altsaa sige, at Apotekeren tog en yderligere Fortjeneste paa 2 Kr: 05 Ø. for at udlevere akkurat samme Flaske, naar det skete paa Recept. Jeg kom til at tænke paa Anekdoten om Apotekerlærlingen, der ved en Fejltagelse tog en 5-Øre i Stedet for en Krone for en Vare. Han gik grædende hen til sin Principal og sagde: Undskyld, jeg har begaaet en stor Fejltagelse, jeg har taget 5 Ø. i Stedet for 1 Kr. Apotekeren svarede: det skal du ikke være ked af, min Dreng, for der ligger en smuk Avance paa: den alligevel.

Dette Privilegievæsen og den Brandskatning, som Befolkningen er underkastet gennem disse ublu Apotekerpriser fortjener snarest muligt at blive stoppet. Spørgsmaalet er ikke alene af Interesse for Befolkningen, men ogsaa af allerstørste Interesse for Stat og Kommune. Nu har vi nedsat mange Sparekommissioner og er faret haardt frem mod Tjenestemændene for at pine det mest mulige ud af dem. Men jeg er sikker paa, at her er et Privilegium, en Opgave, hvor Justitsministeren kan være med til at gennemføre Spareforanstaltninger, der vil betyde adskillige Hundrede Tusind Kroner for det danske Samfund. Efter at have været udsat for dette med Oxydolen gav jeg mig til at undersøge Rekvisitionsbøgerne for Medicin til Nyborg Sygehus. Jeg fandt de mest haarrejsende Ting, som jeg ikke skal trætte Tinget med, men privat skal give Ministeren Oplysninger om. Jeg vil da haabe, at der maa blive talt et alvorligt Ord med den forbenede Institution, der hedder Sundhedsstyrelsen, og at den stærke Excellence vil slaa i Bordet, saa at de gamle Herrer derover kan komme paa andre Tanker. Er der noget Sted, hvor der trænges til nye Ideer og Reforme, er det i den danske Sundhedsstyrelse, som er en antikveret Institution.

Ved at gennemgaa Rekvisitionsbogen fandt jeg de mest haarrejsende Ting, f. Eks. at et Par Hundrede Gram Ammoniakvand paa et Apotek koster 90 Ø., medens den femdobbelte Portion hos en Materialist koster 50 Ø. Det er en pæn Avance. Men hvad der har særlig Interesse, er, om vore Straffeanstalter, Hospitaler, Aandssvageanstalter, Opdragelsesanstalter, kort sagt alle disse Institutioner, som enten direkte hører under Staten eller lever af Statstilskud, ogsaa er underkastet denne Brandskatning. Det er meningsløst, at et Sygehus for at faa nogle Hundrede Gram af den og den Vare skal betale Aagerpriser. I Medicinalkommissionen forudsatte man, at disse Anstalter

i Kraft af det store Forbrug vilde blive behandlet kulant og faa en ordentlig Rabat, men dette gælder i hvert Fald ikke Nyborg Sygehus, thi for det har Priserne været saa høje som paa nogen Maade muligt. Jeg vil stille det direkte Spørgsmaal til Ministeren: vil Ministeren undersøge Spørgsmaalet om Medicinleverancerne til Statsinstitutioner og arbejde paa en Ordning, der sikrer disse Medicin til billigst mulig Pris?

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om fabrikstilvirket Medicin. Farmacien er jo undergaaet stor Forandring i de sidste 30 Aar. Princippet for farmaceutisk Læreanstalt er det gamle, det stammer fra forrige Aarhundrede, der er de moderne Tendenser ikke naaet ind; men Apotekernæringen er undergaaet stor Forandring i de sidste 30 Aar, fordi de fabrikstilvirkede Varers Antal er steget meget i de senere Aar. Hensynet til Apotekerne bør ved Fastsættelsen af Priserne ikke være det afgørende, men derimod Hensynet til Befolkningen. Jeg vil derfor spørge den højtærede Justitsminister, om han vil arbejde for, at flere af disse Varer frigives fra Apotekerprivilegiet og gaar over til at kunne forhandles hos Materialister. Apotekerne har ingen Grund til at beklage sig. Jeg kender Eksempler paa, at Apotekere, som i 1913—14 tjente 8 000 Kr., i afvigte Skatteaar har betalt Skat af 41 500 Kr. Det er nødvendigt, at de flest mulige Varer gaar over til at blive Haandkøbsvarer, og at der derved fremkaldes en sund Konkurrence til Fordel for Forbrugerne. Jeg vil antage, at den højtærede Minister er Tilhænger af dette, thi dette Ministeriums Parole er jo: fri Konkurrence og ned med Priserne. Jeg haaber, at Apotekerne maa faa dette at mærke, de trænger i allerhøjeste Grad dertil. Jeg vil forespørge Ministeren, om den Kommission, der i Henhold til Apotekerlovens § 11 skal nedsættes, og som skal tage Standpunkt til Spørgsmaalet om fri Handel med Medicinalvarer, ikke snart kan ventes nedsat, og om den ikke skal arbejde for at faa indført rimelige Priser. Jeg er sikker paa, at den højtærede Handelsminister paa Handelsstandens Vegne vil være meget interesseret i, at der frigives det mest mulige til Fordel for Materialisterne, og jeg antager ogsaa, at den højtærede Handelsminister vil sige et Par venlige Ord til Justitsministeren angaaende dette Spørgsmaal.

Jeg skal nævne et Par Eksempler, der viser, hvorledes det virker paa Apotekerne, naar en Vare er frigivet og kan forhandles ogsaa af Materialisterne. Jeg kan nævne f. Eks. Amerikansk Olie og Parafinolie,